

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXV. Conversio S. Pauli. Fidelis sermo & omni acceptione dignus: quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere; quorum primus ego sum. Sed ideo misericordiam consecutus sum, ut in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

constantem, pro salute animæ tuæ. *Et liberasti eos.* Non satis est sperare
An nescis, quod Christus ait? *In te semel, ut libereris, oportet denuo*
speraverunt Patres nostri, speraverunt, sperare.

XXV.

Conversio S. Pauli.

*Fidelis sermo & omni acceptione dignus: quod Christus JESUS venit
in hunc mundum peccatores salvos facere; quorum primus ego
sum. Sed ideo misericordiam consecutus sum, ut in me primo
ostenderet Christus JESUS omnem patientiam.* 1. Tim. 1. 18.

1. **C**onsidera grande solatium, quod
chaure debes ex his verbis fidei,
ideoque irrefragabilibus: *Christus
JESUS venit in hunc mundum peccato-
res salvos facere.* Si Dominus venit
salvos facere peccatores, etiam pro sa-
lute tuâ venit. In hunc mundum ve-
nisse dicitur, non natus esse, ut osten-
dat se etiam ante nativitatem fuisse; sed
alibi, nempe in sinu Patris. Hinc ra-
tione concludere, an non habeat
voluntatem te reddendi saluum, dum
idecirco venit è loco tantæ felicitatis in
locum tantæ miseria: *in hunc mundum.*
fortè nesciebat, quàm hîc malè tra-
ctandus esset? sciebat utique. *Scie-
bat omnia, quæ ventura erant super se.*
Joan. 18.

2. Considera deinde, quàm mode-
stè de se locutus sit Apostolus, cum
dixit, se peccatorum primum, hoc est,
inter omnes maximum extitisse. Id
quod citra mendacium dicere potuit,
quia revera talem sese æstimabat. Co-
gitabat Apostolus continuò grande
suum peccatum, hoc considerabat, hoc
cognoscebat, nihil moratus aliena, at-
que ita paulatim adductus est, ut age-

ret instar alicujus, qui, cum perferenti-
scit vehementissimum podagræ vel
calculi dolorem, existimat non esse
dolorem suo parem, quia suum experi-
mento novit, de alieno vix habet
cognitionis umbram, vel, ut loquimur
in scholis, *Speciem abstractam.*

Si tu semper ijs cogitandis circum-
stantijs intentus esses, quæ propria pec-
cata aggravant, aliena minuunt, id
ipsum diceres. At tu semper ea cogi-
tas, quæ aliorum peccatis pondus ad-
dunt, tuis demunt. Visne revera te
omnibus peiorem reputare? sic age.
Grande odium contra te ipsum concipi-
pe. An non vides, quid facias, cum
gravi odio aliquem persequeris, qui
injuriam tibi intulit? dicis non esse
parem illi proditorem, nec exaggeran-
do dicis, sed quia in eo furore ita judi-
cas. Idem tibi accidet, si tui ipsius
odium illum apicem attigerit, ad
quem Sancti pervenerunt.

3. Considera Apostolum etsi du-
dum conversum non dixisse: *quorum
primus ego fui, sed quorum primus ego
sum.* Quia solum attendebat, quod
in se habebat per naturam, & sciebat,
si

si hanc spectet, non esse peccati genus, in quod non facillimè declinasset: quòd non declinavit, totum gratiæ deberi. Ecce tibi, quàm amplius aperitur sese humiliandi campus. Sæpe cogita pravas inclinationes, quæ in te dominantur, & vide, quid de te futurum esset, si DEUS vel parùm sanctissimam manum suam subtraheret.

4. Considera, quomodo Apostolus incusaverit se ipsum, ut quemcunque animaret ad fiduciam in Christum. Dixit voluisse Christum uti misericordiâ, ut in se tanquam peccatorum maximo patientiæ suæ magnitudinem ostentaret. *Ut in me primo ostenderet Christus IESVS omnem patientiam.* Et sanè quot fuerunt, qui exemplo Pauli, mutari hodierno die à Christo de persecutore tam feroci in Prædicatorem adèd ferventem, animum resumpserunt! Neque mirum, cum novus medicus civitatem aliquam ingreditur, qui summâ felicitate agrum depositum persanet, omnes ceteri infirmi domum suam illum accersunt. Sed in hoc ipso vide, ut Apostolus an-

fam quærat se demittendi. Ait Dominum in se ostendisse *omnem patientiam.* Quasi patientiam in alijs sustinendis veluti dispersam, in se uno tolerando collegisset. Quantò verius dici à te potest, quòd *in te ostenderit omnem patientiam,* dum præterea te suffert adèd ingratum. Denique Apostolus, ubi respicit, semper Christo fidelis extitit usque ad mortem, laboravit, sudavit, & quæ non tulit, fecitque, ut beneficio responderet? *Plus omnibus laboravit.* Tu verò quoties reversus es ad prævaricandum?

5. Considera, quanquam finis præcipuus, quem habet Dominus, in te tolerando, sit ostensio patientiæ suæ, non idcirco te minùs illi obligari, quia in alijs innumeris illam posset ostendere, in quibus non ostendit. Quem igitur favorem tibi exhibet, dum illam in te potissimum vult ostendere? hoc solùm sufficit ad excutiendum tibi ruborem, ita ut sincero corde dicas: *Ego autem in terrâ captivitatis meæ consistor illi, quoniam ostendit maiestatem suam in gentem peccatricem.* Job 13.7.

XXVI.

Via impiorum tenebrosa: nesciunt, ubi corrunt. Prov. 4. 19.

1. Considera per viam impiorum intelligi formâ vivendi, quam tenent. Ista plena est tenebris, *Tenebrosa*, quia plena imprudentiæ, plena ignorantia, & erroris, seu axiomatum perversorum. Existimant obvium cuique monstrandos dentes, honores præfandos, studendum opibus, delicijs indulgendum &c. An & tu mentem habes aliquo ejusmodi dictaminum offuscata? Si habes; quamprimum ad Dominum

recurre, ut te illuminet. Dic celeriter: *DEVS meus illuminat tenebras meas.* Aliàs perijsti.

2. Considera, casus maximè periculosos illos esse, qui in tenebris accidunt. Unde hic non dicitur de peccatoribus: *Nesciunt, ubi cadant.* Sed: *Nesciunt, ubi corrunt.* Non enim illorum ordinarius est casus, sed ruina. O quantam decidunt in abyssum! non culpæ tantùm, ut ipsi credunt, sed eti-